

Farní listy č.24/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

10.června – Slavnost Nejsvětější Trojice

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Mezi Ssláním Ducha svatého a slavností Nejsvětější Trojice jsme byli během každodenní liturgie zkoušeni z upřímnosti. Je to aspoň jeden ze způsobů, jak jsme mohli interpretovat čtení Markova evangelia, která nám byla při těchto bohoslužbách přednesena. Slyšeli jsme totiž popis setkání, při němž farizeové a herodovci chtěli Ježíše chytit za slovo, a proto se ho ptali, zda se má, nebo nemá platit císaři daň.

Potom nám sv. Marek přiblížil jiný rozhovor, když saduceové, kteří sami tvrdili, že není vzkříšení, chtěli dokázat Ježíši, že jeho učení o budoucím životě na věčnosti nemá smysl, a proto si vymysleli příběh o ženě, kterou si vzalo za manželku postupně sedm bratrů. Aby mohli Ježíše zesměšnit, ptali se ho: Kterému z nich bude naležet při vzkříšení, až vstanou?

Nakonec jsme slyšeli také učitele Zákona, který se chtěl od Ježíše dozvědět, které přikázání je největší ze všech, a v odpovědi uslyšel, že největší je přikázání lásky.

Aspoň ve dvou prvních případech jsou úmysly těch, kteří přišli za Ježíšem, dost podezřelé. Všechno nasvědčuje tomu, že nechtěli poznat pravdu, nechtěli ani konfrontovat své názory s názory Mistra, ale chystali na něj past, chtěli ho porazit jeho vlastní zbraní. Určitě to není postoj, kterým bychom se mohli nechat inspirovat, ale možná si sami vzpomínáme na situace, kdy jsme se chovali podobně. Kdy jsme se obraceli na Boha s otázkou týkající se našeho života, našich rozhodnutí, toho, co máme dělat (jako oni se ptali, zda se má platit daň), a přitom jsme nebyli připraveni ani ochotni Boží odpověď uslyšet. Někdy se dokonce této odpovědi bojíme, protože může být až příliš náročná. Raději bychom Bohu dokázali, že my máme pravdu, že my bychom všechno mnohem lépe zařídili. A v takovém případě pro nás může být varováním slovo, které uslyšeli saduceové, jimž Ježíš řekl krátce: velmi se mýlíte!

Více naděje přináší závěr rozhovoru se zástupci farizeů a herodovců. Sice i jejich úmysly nebyly poctivé, ale sv. Marek zaznamenal, že po uslyšení Ježíšovy odpovědi „velmi nad ním užasli“. A to znamená, že proměna lidského srdce – i toho plného strachu před Boží náročností – je možná. Ale můžeme si přát, aby Duch svatý, kterého jsme přijali, vedl naše setkání s Kristem takovým směrem, abychom mohli uslyšet to, co uslyšel znalec Zákona: Nejsi daleko od Božího Království“.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – Slavnost Nejsvětější Trojice

1. ČTENÍ - Dt 4,32-34.39-40

Mojžíš řekl lidu: „Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi: (ptej se) od jednoho konce nebes k druhému, stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu? Nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ uprostřed jiného národa zkouškami, znamenými, divy, bitvami, mocnou

rukou, napřaženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh, před vašimi zraky v Egyptě?

Uznej to dnes a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi; není jiného boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes přikazuji, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy.“

ŽALM 33 Odpověď: Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

Hospodinovo slovo je správné, – spolehlivé je celé jeho dílo. – Miluje spravedlnost a právo, – země je plná Hospodinovy milosti.

Jeho slovem vznikla nebesa, – dechem jeho úst všechnen jejich zástup. – On totiž řekl — a stalo se, – on poručil — a vše povstalo.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, – nad těmi, kdo doufají v jeho milost, – aby jejich duše vyrval ze smrti, – aby jim život zachoval za hladu.

Naše duše vyhlíží Hospodina, – on sám je naše pomoc a štít. – Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, – jak doufáme v tebe.

2. ČTENÍ - Řím 8,14-17

(Bratři a sestry!) Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch (svatý), že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojit slávy.

EVANGELIUM - Mt 28,16-20

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti.

Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.

Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“

K slavení eucharistie kněz používá nejen posvátná roucha, se kterými jsme se seznámili před týdnem, ale také posvátné nádoby, kterým je věnována část 6. kapitoly Všeobecných pokynů k římskému misálu.

Můžeme se dozvědět, že tyto nádoby, především kalich a paténa, si zasluhují zvláštní úcty, neboť v nich se víno a chléb obětuje, proměňuje a přijímá.

Posvátné nádoby se zhotovují z pevných materiálů, které jsou podle obecného úsudku pokládány za ušlechtilé.

Kalichy a jiné nádoby určené pro krev Páně ať mají vrchní část zhotovenou z takového materiálu, který nevsakuje tekutinu. Nohu možno zhotovit z jiných pevných a důstojných materiálů.

Posvátné nádoby určené pro uchovávání hostií, jako jsou paténa, ciborium, téka, monstrance a podobné, se mohou zhotovit i z jiného materiálu, který je v té krajině uznáván za vzácnější, např. ze slonoviny nebo některých tvrdších dřev.

Je úkolem umělcovým dát posvátným nádobám takový tvar, který by odpovídal zvyklostem jednotlivých zemí; ovšem tak, aby byly vhodné k liturgickému použití, k němuž jsou určeny.

První svaté přijímání

Děti ve slavnostních krojích, rodiče a ostatní příbuzní v prvních lavicích, červený koberec a pan farář v ornátu, který dostal jako dar od papeže Jana Pavla II. Tak to vypadalo v neděli o půl desáté v domažlickém arciděkanském kostele, kde v tento okamžik přistupovalo za poslední dobu rekordních 14 dětí z farností Domažlice a Milavče poprvé k přijetí svátosti eucharistie. Většinu z těchto třetáků tvořila děvčata, pětice kluků byla tentokrát v menšině. Zajímavostí je, že dětí bylo sice 14, ale ze 12 rodin, protože tuto svátost přijímaly hned tři sestry.

Jak už bývá z posledních let při podobné slavnosti zvykem, jsou do ní hlavní aktéři také aktivně zapojeni. Nejinak tomu bylo i v neděli, kdy děti četly čtení, spolu s rodiči přimluvy, přinesly obětní dary a spolu se Scholou zpívaly dvě písně za houslového doprovodu Aničky Kejvalové, jedné z dívek, které poprvé přijaly Tělo Páně.

Další eucharistickou slavností, na níž se budou děti opět aktivně podílet, bude příští neděle průvod Božího Těla, při němž budou ze svých košíčků trousit květní lístky na znamení úcty k Nejsvětější svátosti nesené v monstranci. Slavná mše svatá začíná v osm hodin. Poté vyjde z kostela za doprovodu zvonů a dechové hudby Dupalka průvod, který opět obejde oltáře na náměstí a skončí před hlavním oltářem klášterního kostela. Další mše svatá bude v tento den až večer v 18 hodin.

Petr Vondraš

Sportovní odpoledne

Bohatý program pro děti a fotbal pro dospělé připravili domažličtí Orli, zejména Petr Jankovec a Jana Jankovcová, kterým patří velký dík. Jak jsme již v programu avizovali,

první část odpoledne patřila dětem, podvečer pak dospělým, kteří ve fotbalovém zápase fary vůči zbytku „fotbalového“ světa sváděly urputné boje, o čemž svědčí po nerozhodném stavu 5:5 až penaltové vítězství osazenstva fary. *(red)*

Položení základního kamene pro kapli v Chrastavicích

Před poutní slavností v Chrastavicích je vhodné si připomenout, že v květnu letošního roku uplynulo 110 roků od položení a posvěcení základního kamene ke stavbě kaple v Chrastavicích. Tato slavnostní událost pro obec chrastavicickou se uskutečnila v neděli dne 10. června 1896.

V Josefovském katastru z roku 1789 je zmínka, že uprostřed vsi Chrastavice stojí kaple, která zde stála asi od roku 1748. Tato stará kaple byla již značně zchátralá, proto byla zbořena a bylo rozhodnuto o stavbě nové kaple.

K uložení a posvěcení základního kamene pro stavbu kaple byl v místech, kde bude stát nová kaple, zřízen polní oltář, kde v uvedenou neděli sloužil slavnou mši sv. domažlický děkan P. Dr. Jan Dobrý, který zde měl vhodnou promluvu a pak posvětil základní kámen. Příčinu ke stavbě nové kaple dala chrastavicí Marie Krčmová odkázala 1.000 zl. a sbírkou mezi tamními občany se tato částka více než zdvojnásobila, čímž byl zajištěn obnos postačující ke stavbě kaple.

Plány na stavbu kaple zhotovil a stavbu povede domažlický inženýr p. František Pek. Rok poté na svátek Nejsvětější Trojice dne 13. června 1897 byla vysvěcena tato pseudorománská kaple.

Otomar Hana

Prázdninový program „Cesta do neznáma“

Už za 14 dnů se sejdou při děkovné mši svaté na závěr školního roku děti, mládež a katecheté domažlické farnosti. Dnes představujeme ještě na poslední chvíli skupinu žáků, kteří navštěvovali hodiny náboženství první rok. Na fotografii chybí Kája a Jitka, kteří se nezúčastnili focení.

Volnočasový klub DUHA Domažlice – od 1.1. 2006 projekt Diecézní charity Plzeň - letos poprvé organizuje prázdninový program pro zdravé i handicapované děti od 10.7. do 15.7. 2006. Děti mohou docházet dle potřeb a možností rodičů od 8 do 9.30 hod. buď každý den nebo dle vlastní volby i na jednotlivé dny. Program je organizován tak, aby se děti mohly účastnit i samostatně jednotlivých dnů, ukončení programu je každý den mezi 18 a 19 hodinou nebo dle individuální dohody s rodiči je možno zajistit i nocleh. Akce budou probíhat v prostorách domažlické a klenečské fary, kde bude zajištěno i případné ubytování (na prostory se děti i rodiče mohou přijet osobně podívat po telefonické domluvě) - 731433042, 731433020. Každý den bude ve znamení určité pohádkové bytosti, která bude „patronem“ dne. Děti se setkají s duhovou vílou, kdy budou mít možnost vyzkoušet si různé druhy batiky, dále

s babkou kořenářkou a její zázračnou květinou, pomohou řešit problémy Hejkalovi, bludičce Julii najít cestu a životní lásku a vyhublému Otesánkovi přibrat na váze. Nakonec přijde kocour v botách se svým překvapením, kam jsou srdečně zváni i rodiče. Za snažení a výkony děti nemine odměna.

Stránka nejen pro mládež

Živý růženec mladých

V neděli od 16 hodin živý růženec mladých, sraz v Mrákově u kostela.

Úterní „nábožko“ pro středoškoláky

Toto úterý ukončí tento školní rok, setkání bude trochu odlišné, proto si přineste něco na grilování. Hodit se bude i diář, třeba vymyslíme něco i na prázdniny.

Sportovní úterní večery

Tímto úterým ukončíme večerní sportovní klání v tělocvičně. Rozhodně se budeme snažit získat tělocvičnu i na příští školní rok. Pro velké příznivce aktivního sportu mám dobrou zprávu, hrát se dá i venku, stačí se jen dohodnout, určitě bude možnost vyrazit na kolo, frezebee, možná i volejbal nebo fotbal. Dejte o sobě vědět, sportovci.

JAKÉ TO BYLO NA SPORTOVNÍM DNU

Sportovní areál staré školy se začínal připravovat už od dvanácté, sluníčko svítilo, a tak se mohl odstartovat první Sportovní den. Očekávání, trocha nejistoty, málo zkušeností, ale i chuť něco udělat provázela přípravný tým, který byl velmi pestrý, Orealská jednota ve spolupráci s farou, KMB, mládeží a dalšími dobrovolníky – tomu říkám „farní rodina“. Akademická čtvrthodinka zpoždění a můžeme startovat, v tuto chvíli dvě místa nabízela sportovní vyžití. Kolečko sportovních dovedností mělo nelehké úkoly nejen pro nejmenší, ale i pro starší. Už jste někdy lezli na sněžku? Já už jo, bylo to náročné. Ale naši borci si s tím uměli poradit hravě, asi nebyla tak vysoká. Co byste řekli na disciplínu „Stěhování horkých brambor“? Nebo skoku předalekému? A co kuželky? Ty se jen třásly. Možná že kvízy zamotali hlavinku více, ale odpovědi prozrazují, že je tady hodně šikulků, kteří si umí poradit i s nelehkým problémem.

Mezitím venku lítal míč za míčem, jednou se musel zastavit, podruhé zase co nejrychleji nastřílet na branku, ... tak tomu se říkalo soutěž ve fotbalových dovednostech. Je vidět, že i na Domažlicku můžou vyrůst fotbalové hvězdy.

Celé odpoledne uběhlo rychle a účastníci si zasloužili nějakou dobrůtku a na závěr diplom a medaili. A pozor, dva nejúspěšnější fotbalový profici si odnášeli fotbalový míč.

Co následovalo potom, tomu se říká fotbalové klání fara proti farníkům. A jak to dopadlo, to bych hledal na jiném místě těchto farních listů.

Na závěr velký dík Petru Jankovcovi, který měl tenhle nápad a stále nás do toho „hecoval“, pak Janině a Evče, které se nasadily plnou parou a připravily úžasné disciplíny nejen pro nejmenší, pak všem dalším dobrovolníkům, kteří zvládli ustát místo u sportovních dovedností, u odbavování, počítání, občerstvování, informování, opečovávání, fandění, ...

Tak nashledanou třeba příště:

Paddy

Malý klouček napjatě sleduje kněze, který hřebíkem přibíjí oznámení na vývěsku. „Chceš si přečíst, co nového tady oznamuji?“ ptá se kněz.

„No, spíš chci slyšet, co budete říkat, až se klepnete do prstu.“ :)))

Pout' na Svatou Horu

24. června se uskuteční pout' na Sv. Horu. Odjezd je z Poděbradov ulice v 11:30 hodin. Předpokládán návrat ve 24 hodin. Pro hůře chodící je zabezpečena doprava až na Sv. Horu a odvoz zpět.

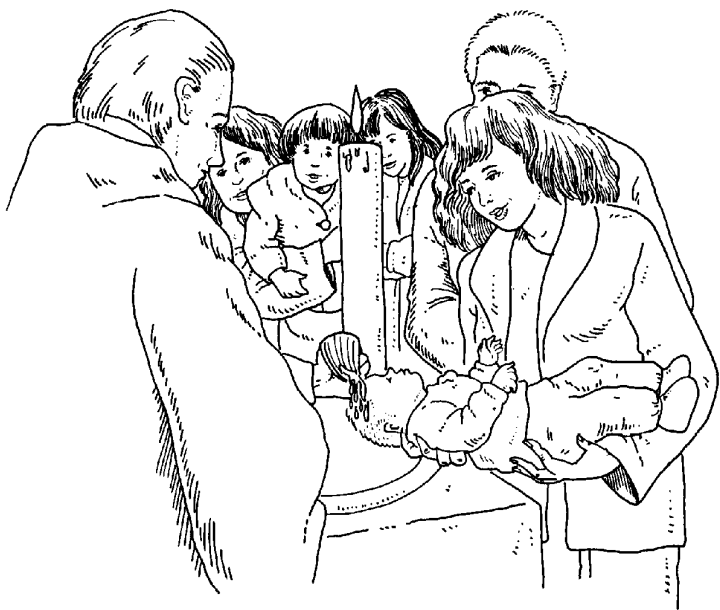
J.Palkovičová

Stránka pro děti

Dnes slavíme velké tajemství: Slavnost Nejsvětější Trojice - jediného Boha ve třech osobách. Často se lidé snažili Nejsvětější Trojici nějak zobrazit, aby si ji dokázali nějak představit. Ale plně Boha jako lidé pochopit nemůžeme. Na druhé straně je nám však velmi blízký. Vždyť jsme byli pokřtěni „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Pán Ježíš „je s námi po všechny dny až do konce světa“. Pomáhá nám, abychom měli rádi Boha i lidi kolem nás.

Vybarvi si obrázek a v modlitbě poděkuj za svůj křest.

Chytrálek zná správné odpovědi z minulého týdne:
1b, 2c, 3b.

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (14)

DRUHÝ DÍL: CARITAS. CÍRKEV PROKAZUJE LÁSKU JAKO „SPOLEČENSTVÍ LÁSKY“

Církev prokazuje lásku jako výraz trinitární lásky

19. „Když vidíš lásku, vidíš Nejsvětější Trojici,“ napsal Augustin. V přecházejících úvahách jsme se mohli zahledět na otevřený bok Ježíše, „kterého probodli,“ a přitom poznat plán Otce, který z lásky poslal svého jednorozeného Syna na svět, aby člověka vykoupil. Ježíš ve své smrti na kříži, jak uvádí evangelista, „emisit spiritum - vypustil ducha“ – úvod k předávání Ducha svatého, které chtěl uskutečnit po svém zmrtvýchvstání. Tak se naplnil příslib „proudu živé vody“, které mají téct díky vylití Ducha z nitra věřících. Duch je totiž vnitřní síla, jež uvádí v soulad jejich srdce s Kristovým srdcem a má je k tomu, aby milovali bližní jako je miloval on, když se sklonil, aby umýval učedníkům nohy, a zvláště, když za ně vydal svůj život

Duch je také síla, která proměňuje srdce církevního společenství, aby bylo ve světě svědkem lásky Otce, který chce ve svém Synu vytvořit z lidstva jedinou rodinu. Všechna činnost církve je výrazem lásky, která usiluje o všestranné blaho člověka: evangelizovat ho slovem a svátostmi – často hrdinský podnik, jak byl v dějinách uskutečňován – usiluje pomáhat mu rozvíjet se v různých oblastech života a lidské činnosti. Tak je láska službou, kterou církev rozvíjí, aby stále vycházela vstříc také hmotným utrpením a strádáním lidí. Na tuto službu lásky se chci zaměřit ve druhé části encykliky.

Prokazovat lásku jako úkol církve

20. Láska k bližnímu zakotvená v lásce k Bohu je především úkol pro každého jednotlivého věřícího, ale je to rovněž úkol pro celé církevní společenství, a to na všech jejích úrovních: od místní obce, přes místní církev, až k univerzální církvi jako celku. Také církev jako společenství musí jednat podle lásky. To opět podmiňuje, že organizace potřebuje lásku pro spořádanou společnou službu. Církev si od počátku uvědomovala, že tento úkol je ustavující: „Všichni, kteří přijali víru, drželi pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval“. Lukáš nám to vypráví v souvislosti jakési definice církve, k jejímž podstatným prvkům počítá: pevně se držet „učení apoštolů“, „společenství“, „lámání chleba a „modliteb“. Prvek „společenství“, který tu není dále popsán, je konkretizován předtím citovanými verši: jejich společenství spočívá právě v tom, že věřící mají všechno společné a že u nich neexistuje rozdíl mezi chudým a bohatým (srov. také, 32-37). Tato radikální forma hmotného společenství se nemohla ovšem při rozrůstání církve udržet. Jádro, o které šlo, však zůstalo. Uvnitř komunity věřících nesmí existovat taková forma chudoby, aby někdo postrádal nezbytná dobra k životu důstojnému člověka.

Kurz němčiny

Farní charita nabízí **zdarma** od června do 15.srpna kurz němčiny pro mírně až velmi pokročilé. Zájemci se mohou přihlásit na číslo mobilu 607 159 869. Kurz vede zkušená lektorka paní E. Pelnářová. Dny a hodiny výuky dle dohody